

αρχή υποχρεούται να μειώσει την πραγματική επιφάνεια, όπως αυτή καθορίστηκε, προκειμένου περί του υπολογισμού της οφειλόμενης για τα προηγούμενα έτη ενισχύσεως, υπό την επιφύλαξη της παραγραφής που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 3887/92, οι προβλεπόμενες από το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής μειώσεις δεν επιβάλλονται αν ο κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως αποδείξει, όσον αφορά τον προσδιορισμό της εκτάσεως, ότι στηρίχθηκε ορθά σε πληροφορίες αναγνωριζόμενες από την αρμόδια αρχή. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει αν συνέβη κάτι τέτοιο στην υπόθεση της κύριας δίκης.

(¹) EE C 285 της 7.10.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 21ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-356/00 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Toscana για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Antonio Testa, Lido Lazzeri κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (¹)

(«Οδηγία 93/22/ΕΟΚ — Επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών — Διαχείριση χαρτοφυλακίων επενδύσεων»)

(2003/C 7/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-356/00, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Toscana (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Antonio Testa, Lido Lazzeri και Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob), παρισταμένης της: Banca Fideuram SpA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του τμήματος Α, σημείο 3, του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών (ΕΕ L 141, σ. 27), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το τμήμα Α, σημείο 3, της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών, το οποίο ορίζει την έννοια της διαχειρίσεως χαρτοφυλακίων επενδύσεων, απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αποκλίνει του ορισμού αυτού και η οποία δεν απαιτεί, στο πλαίσιο της εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, να χωρεί η διαχείριση των χαρτοφυλακίων επενδύσεων «υπό καθεστώς διακριτικής ευχέρειας και ανά πελάτη» και «στα πλαίσια εντολής των επενδυτών». Πάντως, τίποτε δεν εμποδίζει ένα κράτος μέλος να επεκτείνει με την εθνική κανονιστική ρύθμιση την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας αυτής σε πράξεις τις οποίες δεν αφορά η ως άνω οδηγία, κατά το μέτρο που προκύπτει σαφώς ότι η εν λόγω εθνική κανονιστική ρύθμιση δεν αποτελεί μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, αλλά απορρέει από την αυτόνομη βούληση του νομοθέτη.

(¹) EE C 355 της 9.12.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 21ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-436/00 (αίτηση του Regeringsrätten για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): X, Y κατά Riksskatteverket (¹)

(«Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φόρος εισοδήματος — Φορολογικά πλεονεκτήματα σχετικά με την μεταβίβαση επί ζημιά μετοχών εταιριών στις οποίες ο μεταβιβάζων κατέχει συμμετοχή»)

(2003/C 7/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-436/00, με αντικείμενο αίτηση του Regeringsrätten (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ X, Y και Riksskatteverket, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ, 46 ΕΚ, 48 ΕΚ, 56 ΕΚ και 58 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε την 21η Νοεμβρίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: